

रेबीज-२

नाना म्हणाले, “रेबीज टाळण्यासाठी द्वाखान्यात गेले
पाहिजे. डॉक्टर इन्जेक्शने देतील. मामांना
तालुक्याच्या द्वाखान्यात घेऊन जा.”

मामा म्हणाले, “येथून तालुक्याच्या गावाला जायला ४-५ तास
तरी लागतील. तेवढ्या वेळात काही झालं तर?”

नाना म्हणाले, “घाबरू नका. हा इलाज ३-४ दिवसात
केला तरी चालतो.”

© होमी भाभा विज्ञान शिक्षण केन्द्र, मुंबई-४००००५.
प्रकाशक: इंडियन इन्स्टिट्यूट ऑफ एज्युकेशन,
पुणे-४११०२९.

नानांनी मामांची जखम साबणाने
स्वच्छ धुतली. त्यावर मलमपट्टी केली.
मलमपट्टी करता करता नानांनी
बजावले, “दवाखान्यात जायची
हयगय कस नका!”
गणूने विचारले, “नाना, हा रोग
टाळता नाही का येणार?”
नाना म्हणाले, “मी सांगतो त्या
दोन-चार गोष्टींची काळजी घ्या.
तुम्ही कुत्रा पाळलेला असेल तर
त्याला गुरांच्या दवाखान्यात न्या.
वेळोवेळी त्याला लस टोचून घ्या.”

फक्त कुत्राच नके, मांजर, कोल्हा,
बटवाघळे, उंदीर, घुइती असे
प्राणी चावले तरी रेबीज
होऊ शकतो तेव्हा हे प्राणी चावले
तर दवास्वान्यात जा.

तुम्हाला कुत्रा चावल्याबरोबर तालुक्याच्या
गावी, शहरात जाऊन इलाज करून घ्या.
आळस करू नका. पिसाळलेला कुत्रा गाई-
गुरांना चावला तर त्यांनाही रोग होऊ शकतो.
म्हणून त्यांनाही लस टोचून घ्या.

गावातील कुत्रा पिसाळला तर त्याला
मारा. त्याला पुरू नका. जाळा.
पुरलेले प्रेत इतर कुत्रे उकरतात व
खातात. पिसाळलेल्या कुत्र्याचे मांस
खाऊन इतर कुत्रीही पिसाळण्याची
शक्यता असते.

घुशी, उंदीर, मांजर मेले तर त्यांना गावाबाहेर
किंवा उकिरड्यावर टाकू नका. त्यांना जाळा.

इंजेक्शने चालू असताना दारू पिऊ नका.
दारूसुळे औषधाचा गुण येत नाही.